

doelvennootschap minstens potentieel wordt aangetast met een solvabiliteitsrisico.

Een overtreding van artikel 629 W.Venn. is strafrechtelijk gesanctioneerd door artikel 648, 7° W.Venn. Volgens de correctionele rechtbank van Antwerpen is het personeel toepassingsgebied van artikel 648, 7° W.Venn. niet beperkt tot de bestuurders van de doelvennootschap. Ook de begunstigden van een verboden financiële steun kunnen strafbaar zijn. Bovendien kunnen bij toepassing van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake strafbare deelneming ook andere betrokkenen strafrechtelijk beschouwd worden als mededader of medeplichtige aan een inbreuk op artikel 629 W.Venn.

Grondwettelijk Hof 29 maart 2012

Zaak: nr. 5179

Arrest: nr. 52/2012

VENNOOTSCHAPPEN

Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid – Bestuur – Aansprakelijkheid

SOCIETES

Société privée à responsabilité limitée – Gestion – Responsabilité

In het kader van een prejudiciële vraag diende het Grondwettelijk Hof artikel 265, § 2 W.Venn. te toetsen aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Overeenkomstig artikel 265, § 2 W.Venn. kan de RSZ of de curator de (gewezen) zaakvoerders en andere feitelijke zaakvoerders van een failliete BVBA persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk stellen voor niet-betaalde sociale bijdragen die openstaan op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement. Dit kan in twee hypothesen: ofwel ligt een door de betrokkenen begane grove fout aan de basis van het faillissement, ofwel zijn de betrokkenen in de loop van 5 jaar voorafgaand aan de faillietverklaring bij minstens twee faillissementen, vereffeningen of gelijkaardige operaties betrokken met schulden ten aanzien van een inningsorganisme van de socialezekerheidsbijdragen (*cf.* art. 38, § 3*octies*, 8° van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers). Het Hof diende zich met name uit te spreken over de tweede hypothese omdat deze hypothese een onweerlegbaar vermoeden van persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid invoert. Terwijl zaakvoerders die gehouden zijn tot het betalen van belastingschulden (respectievelijk bedrijfsvoorheffing en BTW) op grond van artikel 442*quater* van het WIB 1992 of van artikel 93*undecies* C van het BTW-Wetboek, daartoe slechts gehouden zijn indien een fout is bewezen of krachtens een weerlegbaar wettelijk vermoeden van aansprakelijkheid bij herhaalde niet-betaling.

Bij de toetsing aan het gelijkheidsbeginsel stelt het Grondwettelijk Hof vast dat artikel 265, § 2 W.Venn. voorziet dat de RSZ of de curator de omvang (namelijk

geheel of gedeeltelijk) van de verschuldigde sociale bijdragen kunnen bepalen. Ten aanzien van de omvang van de verschuldigde sociale bijdragen heeft de bevoegde rechtbank, bij de behandeling van de ingestelde verdring, eenzelfde beoordelingsbevoegdheid als de RSZ en de curator. Het Hof oordeelt dat artikel 265, § 2 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt.

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*⁴

Rechtspraak/Jurisprudence

Hoge Raad (1ste kamer) 1 juni 2012

Zaak: 10/05322 (*ms. 'Godafoss'*)

VERVOER

Vervoer goederen over de weg – Internationaal vervoer – CMR-verdrag – Toepasselijkheid – Multimodale vervoerovereenkomst – Schade ontstaan tijdens het wegtraject – CMR-verdrag niet van toepassing

TRANSPORT

Transport marchandises par route – Transport international – Traité CMR – Application – Contrat de transport multimodal – Dommage né durant le transport – Traité CMR inapplicable.

Eimskip werd belast met het transport van een container gezouten vis van Reykjavik via Rotterdam naar Napels. De wijze waarop het traject Rotterdam-Napels zou worden uitgevoerd werd niet in de vervoerovereenkomst bepaald. De facto werd dit traject over de weg uitgevoerd. De container werd tijdens het wegtransport gestolen.

De Hoge Raad oordeelt dat multimodaal vervoer in het algemeen niet door het CMR-verdrag beheerst wordt (tenzij wanneer het stapelvervoer betreft in de zin van art. 2.1 CMR), en dat het CMR-verdrag ook niet van toepassing wordt door het enkele feit dat de goederen de facto over de weg werden vervoerd en tijdens dit wegtraject beschadigd raakten of verloren gingen.

Noot: vergelijk Cass. 8 november 2004, *TBH* 2005, nr. 2005/5, p. 512, noot M. GODFROID.

(Nederlandse rechtspraak is beschikbaar via de website www.rechtspraak.nl).

Hoge Raad (1ste kamer) 17 februari 2012

Zaak: 10/02760

VERVOER

Vervoer goederen over de weg – Binnenlands vervoer – Algemeen – Aflevering – Geen eenzijdige handeling – Vereist wilsovereenstemming

⁴ Advocaat te Antwerpen.